

วันฉลองครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ ปี C

(วันอาทิตย์ที่ 27 ธันวาคม ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก คริสตชนบางคนบอกว่าไม่ใช่เรื่องแปลกเลยที่พระเยซูเจ้าจะทรงเจริญวัยกลายเป็นผู้ใหญ่ที่เปี่ยมด้วยพระปรีชาญาณอย่างสมบูรณ์เพราะมีแม่พระและนักบุญโยเซฟคอยอบรมเลี้ยงดู และในทางกลับกันเป็นเรื่องง่ายที่แม่พระและนักบุญโยเซฟจะกลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์เพราะผู้ที่พวกท่านดูแลเอาใจใส่คือพระบุตรของพระเจ้าแน่นอน เราไม่อาจปฏิเสธความจริงข้อนี้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ไม่ต้องเผชิญปัญหาหรือความทุกข์ยากลำบากใดๆ ทั้งสิ้น เหมือนทุกครอบครัวบนโลกนี้ที่ต้องแบกกางเขน ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ต้องแบกกางเขนที่ทับถมลงมาอย่างไม่หยุดหย่อนด้วยเช่นกัน เมื่อเราอ่านพระวรสาร เราจะพบว่ามีกางเขนมากมายและหนักหนาสาหัสที่สมาชิกในครอบครัวนี้ต้องแบกร่วมกัน

ลองคิดดูซิว่าจะมีใครสักกี่คนในสมัยนั้นที่เชื่อว่าแม่พระทรงตั้งครรรค์ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิตเจ้า บางคนอาจเข้าใจผิดและคิดว่าพระนางและนักบุญโยเซฟซึ่งสูงก่อนห่ามก็ได้ ใครจะรู้? ยิ่งกว่านั้น หลังจากตอบรับพระประสงค์ของพระเจ้าผ่านทางทูตสวรรค์เบเรียลแล้ว พระนางทรงอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบากซึ่งอาจนำไปสู่ความตายได้ เพราะตามบทบัญญัติของชาวยิวหญิงที่ตั้งครรรค์ก่อนที่จะครองชีวิตร่วมกันกับสามีถือว่าทำผิดประเวณีและต้องถูกทรมานจนตาย เมื่อทราบเรื่องนี้นักบุญโยเซฟเองก็วางแผนที่จะถอนหมั้นอย่างเงียบๆ ถ้าท่านไม่ยอมรับแม่พระเป็นภรรยาตามคำสั่งของทูตสวรรค์และเมื่อเรื่องการตั้งครรรค์ถูกเปิดเผย พระนางต้องตายอย่างแน่นอน

เมื่อถึงเวลาที่แม่พระจะมีประสูติกาล พระนางทรงให้กำเนิดพระกุมารในถ้ำเลี้ยงสัตว์ เอาผ้าพันพระวรกายและวางไว้ในรางหญ้า เนื่องจากในเวลานั้นไม่มีห้องพักแรมที่เมืองเบธเลเฮมเลย ยิ่งกว่านั้น ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ต้องอพยพหนีตายไปยังประเทศอียิปต์ เพราะกษัตริย์เฮโรดผู้ชั่วร้ายกำลังสืบหาพระกุมารเพื่อประหารชีวิต การเดินทางไปประเทศอียิปต์ในสมัยนั้นคงไม่สะดวกเหมือนในปัจจุบัน ทั้งสามต้องเดินทางผ่านทะเลทรายที่ร้อนระอุในเวลากลางวันและหนาวเหน็บในเวลากลางคืน และการดำเนินชีวิตท่ามกลางคนแปลกหน้าก็ไม่ใช่เรื่องง่าย ที่นั่นทั้งสามคงประสบความทุกข์ยากลำบากไม่ใช่น้อย ในพระวรสารวันนี้นักบุญลูกาบอกเราว่าเมื่อพระเยซูเจ้าทรงมีอายุได้ 12 พรรษา นักบุญโยเซฟและแม่พระได้พาพระองค์ไปร่วมฉลองปีสกาที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่ตอนขากลับเกิดพลัดหลงกัน พระเยซูเจ้ายังคงอยู่ที่นครศักดิ์สิทธิ์โดยที่ท่านทั้งสองไม่นึกเฉลียวใจเพราะคิดว่าอยู่ในหมู่ผู้ร่วมเดินทางกลับเมืองนาซาเร็ธ การเดินทางผ่านไปหนึ่งวันท่านทั้งสองจึงเริ่มตามหา เมื่อไม่พบในหมู่ญาติและคนรู้จัก ท่านทั้งสองจึงกลับไปกรุงเยรูซาเล็มและพบพระองค์ที่นั่นท่ามกลางบรรดาธรรมจารย์ แน่แน่นอน การหายตัวไปของพระเยซูเจ้าทำให้ท่านทั้งสองเป็นทุกข์และกังวลใจเป็นอย่างมากระหว่างที่ตามหาพระองค์

จากนั้นพระวรสารไม่ได้พูดถึงนักบุญโยเซฟอีกเลย เป็นไปได้ว่าท่านคงเสียชีวิตก่อนที่พระเยซูเจ้าจะทรงเริ่มภารกิจทางเทศน์สอนอย่างเปิดเผย ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง การจากไปอย่างไม่มีวันกลับของท่านคงนำความเศร้าโศกเสียใจอย่างมหันต์มาสู่ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ แม่พระและพระเยซูเจ้าคงต้องลำบากและทำงานหนักมากขึ้นเพราะขาดหัวหน้าครอบครัว ในระหว่างชีวิตที่เปิดเผยของพระเยซูเจ้า แม่พระคงเป็นทุกข์และกังวลใจเกี่ยวกับบุตรชายเพียงคนเดียวของพระนางมากเหมือนกันพระนางคงรู้สึกสะเทือนใจและเจ็บปวดใจมากๆ เมื่อญาติบางคนคิดว่าพระองค์ทรงเสียดิและชาวยิวบางคนกล่าวหาว่าพระองค์ทรงเป็นนักกินนักดื่ม เป็นเพื่อนกับคนเก็บภาษีและคนบาป ความทุกข์ใจของพระนางทวีมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อผู้นำศาสนาตั้งตนเป็นศัตรูกับพระเยซูเจ้า และช่วงเวลาแห่งทุกข์ยิ่งใหญ่มากมายถึงเมื่อพระนางต้องเฝ้ามองดูพระบุตรสุดที่รักของพระนางสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเยี่ยงนักโทษอุกฉกรรจ์คนหนึ่ง

อะไรที่รวมสมาชิกครอบครัวศักดิ์สิทธิ์เข้าด้วยกันและทำให้พวกท่านสามารถฟันฝ่าอุปสรรคและความทุกข์ยากลำบากที่ทับถมลงมายังครอบครัวของพวกท่าน? คำตอบคือ ความรักที่สมาชิกมีต่อพระเจ้าและต่อกันและกัน นั่นคือ ความรักของพระเยซูเจ้าที่ทรงมีต่อแม่พระและนักบุญโยเซฟ และความรักของแม่พระและนักบุญโยเซฟที่มีต่อพระเยซูเจ้า รวมทั้งความรักของทั้งสามที่มีต่อพระบิดาเจ้าด้วย พ่อคิดว่าในทำนองเดียวกันสิ่งที่ยึดครอบครัวของเราเข้าด้วยกันในยามที่ต้องเผชิญหน้ากับความทุกข์ยากลำบากคือ ความรักและการให้อภัยกันและกัน จำไว้เสมอว่า **“สุดท้ายแล้วความรักก็ชนะ”** แม้ว่าอาจต้องใช้เวลานานก็ตาม การตกเตือน การอบรมสั่งสอน และการลงโทษเป็นสิ่งจำเป็น แต่ต้องทำด้วยความรักเสมอ ครอบครัวของเราจะประสบผลสำเร็จและมีความสุข ถ้าเราทำให้ครอบครัวของเราเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยความรัก เป็นสถานที่ที่สมาชิกแต่ละคนสามารถสัมผัสถึงความห่วงใย ความเห็นอกเห็นใจ และความจริงใจได้

พี่น้องที่รัก พ่อคิดว่าอันตรายที่น่ากลัวซึ่งคุกคามครอบครัวในสมัยปัจจุบันคือ การใช้เวลาอยู่ด้วยกันน้อยเกินไป พ่อแม่หลายคนมัวยุ่งอยู่กับการทำงานจนแทบไม่มีเวลาให้กับครอบครัว ปลดปล่อยให้ลูกอยู่กับคนใช้ กลับมาที่บ้าน ลูกๆ ก็เข้านอนแล้ว บางคนติดละครโทรทัศน์จนไม่สนใจคนอื่นในครอบครัว วางหนอยก็ดูโทรทัศน์ ทำให้ไม่มีเวลาให้กับคนที่อยู่รอบข้าง เราต้องไม่ลืมว่าการใช้เวลาอยู่กับครอบครัวเป็นวิถีทางหนึ่ง que แสดงให้เห็นสมาชิกครอบครัวของเราว่าเรารักพวกเขา เมื่อเรารักครอบครัว เราต้องอุทิศเวลาส่วนตัวของเราอยู่กับพวกเขาให้มากที่สุดเท่าที่เราจะสามารถทำได้ เหมือนที่ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์สามารถฟันฝ่าอุปสรรค ความทุกข์ยากลำบาก และวิกฤติการณ์ต่างๆ ที่โหมกระหน่ำเข้ามาหาสมาชิกโดยอาศัยความรักที่มีต่อกันและกัน พร้อมกับความเชื่อและความไว้วางใจในความรักของพระเจ้า ให้เราเลียนแบบอย่างครอบครัวนี้และวอนขอพระเยซูเจ้า แม่พระ และนักบุญโยเซฟช่วยครอบครัวเราแต่ละคนให้สามารถเอาชนะปัญหาและความทุกข์ยากลำบากต่างๆ โดยอาศัยความรักที่มีต่อกันและกันและความเชื่อในพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความรักและความเมตตา

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน